

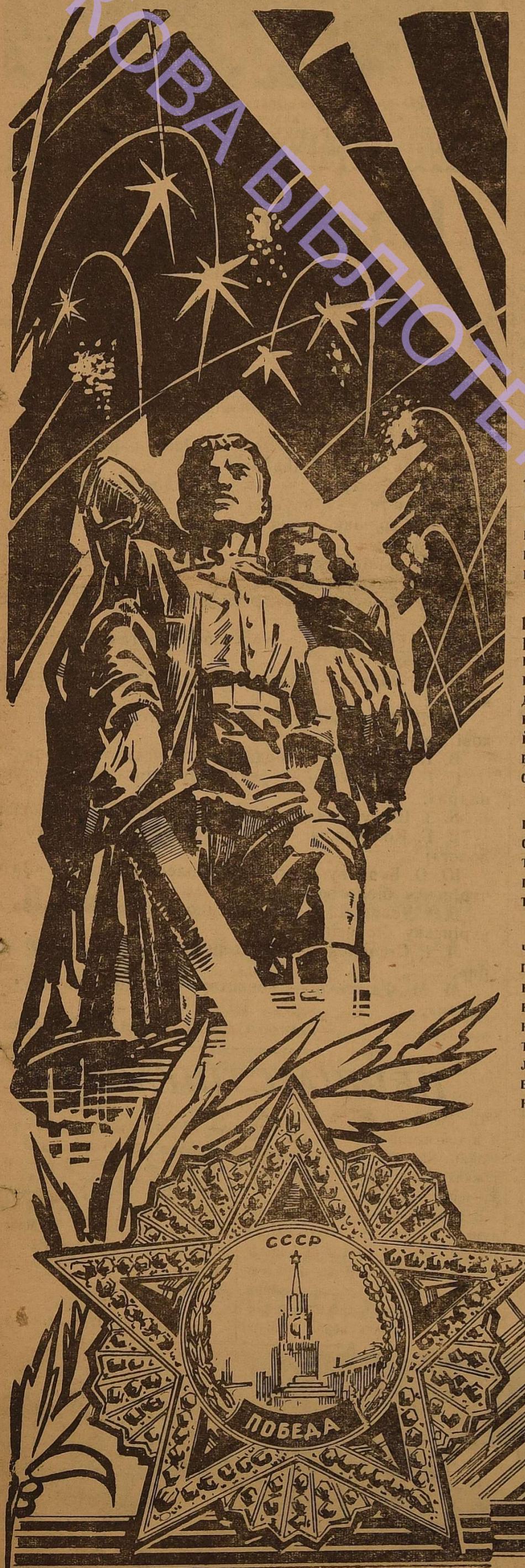
За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 16 (788).

8 травня 1964 р.

Ціна 2 коп.

ЗНАМЕННА ДАТА

РАДЯНСЬКИЙ народ і його доблесні Збройні Сили відзначають знаменну дату — День перемоги над фашистською Німеччиною. Це свято відзначають і трудачі братських країн соціалізму, прославляючи Радянську Армію визволительку. Прогресивні люди всього світу виражают її ширу подяку за всесвітньо-історичні заслуги перед людством.

Важкі випробування випали на долю радянських людей, радянських Збройних Сил. На СРСР була спрямована вся сила гітлерівської військової машини, що пройшла шляхом легких перемог на Заході.

Але важкі випробування радянського народу, не порушили його стійкості й віри в перемогу. Комуністична партія мобілізувала всі сили держави, щоб дати відсіч ворогу, підняла багатомільйонний народ на справедливу вітчизняну війну проти фашистських загарбників.

В битвах 1945 року завершився військовий розгром фашистської Німеччини. В травні 1945 року вона підписала беззастережну капітуляцію.

...19 років минуло з того часу, як змовки залпі другої світової війни, та народи не забули ті рани, які вона нанесла. Цього не можна забути, про це слід пам'ятати та робити все можливе, щоб не допустити розв'язування нової термоядерної війни.

„ПРЕСА ПОВИННА СЛУЖИТИ
ЗНАРЯДДЯМ СОЦІАЛІСТИЧНО-
ГО БУДІВНИЦТВА...”

В. І. ЛЕНІН

ТРИБУНА КОЛЕКТИВУ

ГАЗЕТА! Яке це чудове досвідчення людського розуму. Можна тиждень не ходити в кіно, можна, якщо ти на відпочинку, і книжку не брати в руки. Але газету... Про всі досвідчення партії, народу — Людина полетіла в космос! Пущена нова доляна. Перекрита сибирська ріка... — про все насучасникам і їм — нащадкам — повідомляє газета. І першу, велику звістку, що сколихнула світ — Жовтнева революція перемогла! — повідомила газета ім'я цієї газети — «Правда». Ось чому 9 травня — день народження ленінської «Правди» — стало Днем радянської преси, найпередовішої, найдемократичнішої преси в світі.

Комуністична партія використовує нашу пресу як випробовану далекобійну ідеальну зброю. Наша преса свято береже ленінські принципи партійності, повсякчасно бореться за підвищення її, дійовості і бойовитості.

Преса з року в рік стає все активнішим помічником партії і народу в справі вирішення головного завдання — побудови комунізму в нашій країні. ...Ми повинні держати під найсильнішою лугою спостереження, під вогнем критики все, що заважає нашему руху вперед, — говорив товариш М. С. Хрущов на листопадовому (1962) Пленумі ЦК КПРС. — Треба розіщати дорогу новим паросткам, щоб вони швидше пробивались на нашій комуністичній ниві, росли й міцніли. Цим завданням повинна бути присвячена вся наша діяльність».

І це є змістом всієї діяльності радянської преси. Велику допомогу партійним і комсомольським організаціям, ректору й деканатам в ідеально-му вихованні молоді, пропаганді кращих починань, в боротьбі з недоліками є і наша факультетська і університетська преса.

На факультетах регулярно виходять стінгазети, курсові й дипломові твори. На факультетах регулярно виходять стінгазети, курсові й дипломові твори.

Наша преса — це справжня трибуна колективної думки. В цьому її сила.

Нехай День преси стане днем громадського огляду всіх газет університету, викличе велику розмову про покращання її дійовості та партійної бойовості.

«ТРЕБА, щоб радянська преса і надалі свято зберігала і множила ленінські традиції, завжди була дійсно народною трибуною, по-бойовому допомагала партії, народу вирішувати завдання створення матеріально-технічної бази комунізму, завдання виховання людини нового, комуністичного світу». М. С. Хрущов

Студкори

ЖУРНАЛІСТ... Коли вимовляєш це слово, то уявляється доброзичливий погляд уважних очей і пристрасне серце. Цю спеціальність обирають невагомні. І їх — велика армія.

Наша газета має своїх кореспондентів. Це, в основному, студенти й на газетному поприщі це їх перші кроки. А хто знає, може якраз вони й приведуть у велике журналістське життя.

Різними шляхами приходять в газету. Буває так: напише студент — не надрукували. І він більше не пише. А то часом принесе юнак замітку, дивись — надрукували. Окрім першим успіхом, автор потім пише багато, але погано. Його не друкують. Цей теж кидає газету. «Хто після першої не вдачі залишає перо, той не журналіст», — говорив Михайло Іванович Калінін.

Кореспондент... Нелегка це справа. Треба бути закоханим в ній, щоб над маленькою заміткою сидіти годинами, шукати потрібні слова, а після почути редакторсько «не годиться». І знову шукати. Зате як приемно під кількома прокованими рядками в черговому номері побачити своє прізвище.

Пам'ятаю, принесла Лариса Варич замітку — прийняли. Вже й граники набрали, коли вона при-

несла інший варіант. Він був кращим і пішов у номер.

Студкори працюють напівпрофесіонально. Ось Олег Семерін. Четвертий рік він працює в газеті, а з минулого року — завідувач ІІ комсомольським відділом. Скільки цікавого міг би розповісти він про улюблена справу!

...Вже пізно. Зимовий вечір заглядає в яскравоосвітлену редакцію. Над матеріалом сидить Олег. Пише, перекреслює, знову пише... Завтра виходить газета. І це не випадок, це — кореспондентські будні.

Багато кореспондентів виступає в нашій газеті. Але, перш за все, вони — студенти. Успішне навчання — обов'язок студкора.

Вдень йдуть заняття, семінари. А після — життя для газети. Треба побувати на комсомольських зборах іншого факультету, в лабораторії, зустрітись з студентами чи поговорити з деканом про своє «підшефного». А попереду — вечір відпочинку, диспут, конференція. Про все це повинні розповісти завтра кореспонденти в газеті.

Кожна корисна справа хороша, але студкорівська — особлива. Життя студкора кипуче. Якраз тому воно й кличе в газету пристрасні серця.

А. МИКІТЕНКО.

В ПАЛАЮЧІ РОКИ

СТОРІНКИ З ІСТОРІЇ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ПРЕСИ

1941 рік. Перші дні Великої Вітчизняної війни. На сторінках університетської багатотиражки палкі патріотичні заклики, статті, листи. Студенти та викладачі добровільно вступають до лав Радянської Армії. Останній номер багатотиражки вийшов на початку липня.

Університет евакуюється і у вересні 1941 року розпочинає роботу в м. Майдані. І вже в швидкому часі в коридорах, в аудиторіях з'явилася перші факультетські й загальноуніверситетські стінні газети. В ті важкі часи стінні газети виходили регулярно. Своїм змістом вони були дуже цікаві. Всі ці газети ретельно зберігалися як важливі джерела для вивчення історії нашого рідного університету.

БАГАТО справжніх друзів в університетській газеті «За наукові кадри». Не шкодуючи сил, часом за рахунок своєго відпочинку, організовують вони матеріал в газету, турбуються про те, щоб її своєчасно одержали читачі.

На цьому знімку — тільки троє наших друзів — активних студкорів. Ось Олег Семерін. Він завідує відділом комсомольського життя газети, а Г. Хоруженко не тільки активний студкор, але й редактор стінної газети «Земля і надра». Активний студкор і М. Гончаренко. Подобається читачам його статті й гуморески.

НАШ ДРУГ І ПОРАДНИК

БАГАТОГРАННИМ і змістовним життям живе наш рідний університет. Великий колектив його творчо працює, вчиться, цікаво відпочиває. Другом і порадником в нашому студентському житті є газета «За наукові кадри», що виходить в стінах нашого вузу.

Хотілося б, щоб наша газета більше розповідала про зв'язок університету з іншими вузами країни, більше друкувала ліричних поезій наших студентів, частіше вміщала на своїх сторінках куточки сатири та гумору. Хороша, корисна наша газета. Хай завжди вона буде й помічником в нашому студентському житті.

Е. ЛЕВИЦЬКИЙ, студент II курсу філологічного факультету.

ЦЕЙ знімок зроблено минулого року, коли наші студенти допомагали колгоспникам в польових роботах.

Прибув у колгосп свіжий номер газети. Які новини в університеті? Студенти заглибились в читання...

СКОРО розпочнеться легкоатлетична естафета на приз газети «За наукові кадри». Студкори (зліва направо) Л. ВАРИЧ, Л. ШЕРЕМЕТЬЄВА й А. МИКІТЕНКО обговорюють як краще висвітлити хід та підсумки естафети в газеті.

Наказ № 664

ПО ОДЕСЬКУМУ УНІВЕРСИТЕТУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

На відзначення Дня преси за активну участь в роботі багатотиражки «За наукові кадри» і редколегії стінгазет оголосити подяку:

Е. В. Гогунському — редактору газети «За наукові кадри»;

Ю. С. Вайсбейну — відповідальному секретарю газети «За наукові кадри»;

Т. М. Федотовій — зав. відділом партійного життя газети «За наукові кадри»;

О. Ф. Семеріну — зав. відділом комсомольського життя газети «За наукові кадри»;

В. В. Сердюку — зав. відділом науки газети «За наукові кадри»;

Л. О. Колісниченку — літєспівробітнику редакції газети «За наукові кадри»;

А. Б. Микітенку — кореспонденту газети «За наукові кадри»;

М. С. Гончаренку — кореспонденту газети «За наукові кадри»;

Л. Я. Варич — кореспонденту газети «За наукові кадри»;

Ю. Д. Шуйському — кореспонденту газети «За наукові кадри»;

В. П. Антонову — редактору стінгазети «Історик»;

Г. Г. Хоруженко — редактору стінгазети «Земля і надра»;

Б. З. Шеру — члену редакції стінгазети «Філолог»;

В. Г. Комарович — члену редакції стінгазети «Філолог»;

Ю. О. Буянову — члену редакції стінгазети «За мічурінську біологію»;

В. І. Челяпіній — члену редакції стінгазети «За мічурінську біологію»;

Л. І. Степанок — коректору газети «За наукові кадри»;

М. М. Фащенко — коректору газети «За наукові кадри».

Ректор ОДУ професор О. Юрженко.

ПЕРША СТІНГАЗЕТА

Це було в Одесі, в 1920 році. Я в той час працював в Одеській міліції. Час тоді був важкий, у важких умовах жила й працювала наша міліція.

В цей період в мене з'явилася думка — випустити стінну газету. Я звернувся до партійної і профспілкової організації за порадою.

Були скликані загальні збори, на яких я розповів про мету й завдання, що стоять перед стінною

пресою, про зміст заміток. Було обрано редколегію і розподілено функції між її членами.

Газету вирішили випустити до 3-річчя Великого Жовтня.

Ми з запалом взялися за роботу. Газета вийшла своєчасно, вона називалася «Голос міліціонера». Працівники з інтересом читали свою

першу стінну газету.

М. ГЕНЦЛЕР, пенсіонер.

НАКАЗИ КОМУНІСТІВ — У ЖИТТЯ

ЙШЛА СЕРЙОЗНА РОЗМОВА

ПАРТИЙНІ збори, присвячені перевірці виконання критичних зауважень комуністів, — важлива подія в житті партійної організації факультету. Вони дають можливість проаналізувати стан справ, викрити недоліки, накреслити шляхи їх подолання, висунути змінання і мобілізувати комуністів на їх виконання. Ось чому на партійних зборах хімічного факультету йшла серйозна розмова про стан партійної роботи.

Секретар партбюро А. Позігун

в своїй доповіді відзначив, що партійне бюро в основу своєї роботи поклали критичні зауваження комуністів на звітно-виборчих зборах, що багато наказів комуністів виконуються, завдяки чому спостерігається покращання партійної роботи.

Міцно ввійшли в життя факультету такі форми роботи як зустрічі студентів з старими комуністами, колективами бригад комуністичної праці, екскурсії на заводи, усні журнали; на факультеті є агітатори, які вміло поєднують політико-виховну роботу з життям курсу.

Але, разом з тим, інформації інколи проводяться формально, не має взаємних відвідувань занять агітаторами. Доповідач висловив серйозні претензії і до парткому. Він говорить про те, що в цьому році нерегулярно проводилися семінари агітаторів, не було обміну досвідом роботи.

Не все гаразд на факультеті є наочною агітацією. Недостатньо активно працює редакція стінгазети «Радянський хімік». Гірше стала працювати дружина хімічного факультету.

Велике пожвавлення в пропагандистській роботі внесли рішення Пленумів, звязаних з хімією. Співробітники факультету беруть активну участь в пропаганді рішення грудневого Пленуму ЦК

КПРС і хімічних знань, вони прочитали вже близько 300 лекцій. Т. т. О. Юрженко, А. Степанова, О. Богатський, О. Мороз, Г. Дмитровський, З. Суранова, С. Іванчов та багато інших не тільки читають лекції, але й організовують вивчення матеріалів Пленумів, основ хімічної науки.

В учбовій роботі факультету є певні зрушения, але все-таки успішність до цього часу ще низька: чимало студентів в зимову сесію мали заборгованість.

План науково-дослідної роботи на факультеті виконано повністю. Доповідач відзначив, що до науково-дослідної роботи кафедр активно залучаються студенти. 160 чоловік працює над темами, що

входять в проблематику кафедр; 36 доповідей було представлено на науковій студентській конференції.

В обговоренні доповіді взяли участь комуністи Єрмілова, Гриньова, Іванова, Суранова, Тетерін, Чимбал, Бочаров. Вони звернули серйозну увагу на недоліки в роботі партійної організації. Комуністи вказали на необхідність посилення роботи з комсомольською організацією, підвищення ролі кафедр в політико-виховній роботі. Вони говорили про необхідність обліку можливостей та індивідуальних особливостей комуністів при визначені партійних доручень, строгішого контролю за виконанням прийнятих рішень і дочарень комуністами.

Т. ФЕДОТОВА.

БУТИ ПАЛКИМ ПРОПАГАНДИСТОМ

ДО ЗАКІНЧЕННЯ ПЕРШОГО РОКУ НАВЧАННЯ В ШКОЛІ МОЛОДИХ ЛЕКТОРІВ

ЗАКІНЧУЄТЬСЯ навчальний рік у слухачів школи молодого лектора-пропагандиста. Програма школи, як відомо, на відміну від минулого року, розрахована на два роки. Учбовий план першого року виконано успішно. Лекції для слухачів читали краї пропагандисти університету — доцент О. Богатський (про історичне значення грудневого Пленуму ЦК КПРС), доцент Я. Штернштейн (про самостійну роботу над книжкою), доцент С. Коган (про єдність форми та змісту), професор Д. Елькін (лектор і аудиторія). До ленінських днів з лекцією на тему: «В. І. Ленін — трибун, агітатор і пропагандист» виступив доцент І. Леонов.

Поряд з загальними лекціями, проводяться секційні заняття на факультетах за програмами, які складені так, що враховуються специфіка й профіль факультету.

На жаль, не всі партійні бюро факультетів беруть активну участь в роботі школи.

Не відвідують школу слухачі з факультету іноземних мов, погано відвідують заняття фізики. Більшої активності слід було б чекати

в цьому році й від істориків та філологів.

Значно краще з відвідуванням у біологів, географів, хіміків. Це значить, що партійні організації факультетів зайнялись цією справою серйозно.

Зараз обласний відділ творчества «Знання» знайомить слухачів школи з діяльністю його лекторів. А потім — практика й прийом країх слухачів в члені товариства «Знання».

Попереду ще рік навчання. Необхідно, щоб партійні й комсомольські бюро факультетів серйозно задумались над тим, як активізувати роботу школи, щоб запобігти в майбутньому тих недоліків, що були в цьому році.

Треба особливу увагу звернути на секційні заняття, на практичну діяльність молодих лекторів, допомогти їм.

До 100-річчя Одеського університету школа молодих лекторів зробить свій випуск і армія пропагандистів нашої партії поповниться новим загоном молодих лекторів.

В. ВЕРЕЩАГІНА.

Студенти-хіміки наполегливо володіють знаннями, готовчи до сесії.

НА ПЕРШОМУ ЕТАПІ

НА ПЕРЕДОДНІ 94-х роковин з дня народження великого Леніна комсомольці нашого курсу провели перший етап огляду своїх рядів.

Велика робота проведена комсомольцями за три роки навчання на біологічному факультеті ОДУ. Слід відзначити комсомольців Л. Буйниченко, Р. Кучер, Т. Бовтенко та багато інших.

Одноголосним рішенням курсу було прийнято зобов'язання — добре й відмінно вчитись, бути дисциплінованими, брати активну участь в наукових гуртках, художній самодіяльності, збільшити численні лекторів супільніх і наукових знань, сприяти «Школі молодого біолога» та багато інших.

Дві групи нашого курсу борються за право називатися комуністичними. В цих групах 90 процентів відмінників, немає трійок.

І група має підшефний клас в 154 школі, їх руками озеленяються території гуртожитку та факультету.

Всі ці добри справи будемо мінити.

БУРДІЯН, ТРУШ,
студенти III курсу біологічного факультету.

НЕ ВСЕ ЩЕ ЗРОБЛЕНО

ПАРТИЙНА організація філологічного факультету розглянула питання про виконання критичних зауважень комуністів, висловлені на звітно-виборчих зборах. Відзначено, що партбюро, реалізуючи критичні зауваження, вжило ряд заходів, спрямованих на покращання всієї учбово-виховної роботи факультету.

Партбюро систематично слухає звіти комуністів, направляє і контролює роботу парторганізації курсів. В останній час звітували комуністи: Усачова, Бельфор, Кутиркін, Толстюк, Ковтуненко та інші.

Завдяки підвищенню ролі кафедр, покращенню складу курсових агітаторів, організації школи молодого лектора та інших цікавих форм роботи на факультеті дещо пожвавилася виховна робота.

Добре працюють агітатори — К. Ю. Данилко, Ф. П. Смагленко, В. О. Попова та інші.

Більше приділяється уваги науковій роботі викладачів і студентів. Ряд викладчів закінчують докторські й кандидатські дисертації.

Проведені наукові конференції, присвячені творчості Т. Шевченка, О. Вишні, М. Стельмаха та інші. Ведеться активна підготовка до VI республіканської конференції мовознавців.

На зборах комуністи широко обговорили стан справ на вечірньому відділенні. До вечірнього відділення прикреплені краї агітатори. Велику роботу там проводить комуніст М. Доброгорський.

Все це сприяло покращанню відвідування і успішності студентів-вечірників.

В. ГРАНОВСЬКА.

Біля моря будується новий спортивно-оздоровчий табір університету. В будівництві беруть активну участь наші студенти.

В КІЄВІ, У КОМАНДИРОВЦІ

Нешодавно в місті Києві проходив I Всеукраїнський з'їзд географічного товариства. Як уже повідомлялось, в ньому взяли участь співробітники і нашого університету і серед них також три студенти: С. Іляшенко, Г. Суркова та автор цих рядків.

І з'їзд українських географів проходив дуже жваво й цікаво. Впадає в очі різноманітність тематики з різних галузей географії. Мені, наприклад, довелось бути присутнім на засіданнях секції палеографії, геоморфології, гідрології, океанографії, шкільної географії.

Після повернення до Одеси студенти-делегати розповіли про Географічний з'їзд на гуртках і семінарах, познайомили з проблемами, що стоять перед сучасною географією.

В кінці хочеться виразити побажання, щоб не тільки на географічному, але й на інших факультетах нашого університету, ширше практикувались командирівки студентів на наукові з'їзди й конференції. Це дуже підвищує науковий кругозір і виробляє наукову ерудицію, а також є додатковим стимулом успішної науково-дослідної роботи студентів.

Ю. ШУЙСЬКИЙ, студент V курсу географічного факультету.

ЗНАТИ ЗАПИТИ КОМСОМОЛЬЦІВ

КОМСОМОЛЬСЬКЕ бюро звітувало перед своїми виборчими про успіхи студентів історичного факультету:

— Близько 150 лекцій прочитано студентами на підприємствах і в колгоспах області. Підшефні організації гордяться працьовитістю комсомольців. На огляді художньої самодіяльності молодь факультету зняла II місце.

Але успіхи не засліпили студентів, вони бачать свої недоліки.

Виступаючі вимагали від бюро в подальшому при підведенні підсумків соціалістичного змагання між курсами враховувати всі боки життя курсу. Комсомолець Логіновський звернув увагу бюро на те, що не всі студенти мають комсомольські доручення, що не вникають в запити кожного комсомольця.

Виступаючі підкреслили те, що історики повинні знати українську мову та іноземні мови.

В своєму виступі т. Рубан запропонував комсомольському бюро більше залучати студентів молодших курсів до роботи в наукових гуртках для того, що з перших років навчання в університеті комсомольці вчилися самостійно працювати з літературою.

Г. ГОНЧАРУК,
студент I курсу історичного факультету.

НА ТЕМИ ВИХОВАННЯ

СЛОВО ДО МОЛОДІ

Пвиховання говоримо багато. А що означає поняття «виховання»? Зміст цього поняття історичний. В різні часи мета й засоби виховання були не однаковими.

Виховання сьогодні — це цілеспрямований вплив батьків, вихователів, суспільства та держави на дитину, молодь для того, щоб допомогти стати мужньою розвинutoю людиною, корисною для своєї Батьківщини.

Поєднання знання і поведінка — це розумове та моральне обличчя людини, характерне в кожному окремому випадку.

Встановити кодекс, який характеризував би людину, важко, тим більше, що в кожного з нас, крім загальних уявлень, є ще й свої особисті вимоги й смаки, своє розуміння питання виховання.

Зупиняюся на тому, які вимоги ставив один з найулюблених письменників — А. П. Чехов.

Як вважав А. П. Чехов, вихована людина поважає людську особистість, вона чистосердечна й не любить брехні. Вихована людина не засне в одязі, не буде ходити по брудній підлозі.

Ще багато інших положень висловив А. П. Чехов. «Щоб бути вихованним і не стояти нижче рівня середовища, не достатньо прочитати тільки Пікквіка й визубрити монолог з «Фауста». Тут потрібна безперервна праця, постійне читання, воля.»

Тут дорога кожна година», — писав Чехов.

Цей план самовиховання А. Чехова повністю співпадає з його основним принципом ставленням до життя та людей — «в людині все повинно бути прекрасним».

Багато що з часу Чехова змінилось, з'явилося багато нового в нашому житті. Стало складнішими й відповідальнішими виховання і навчання.

Сьогодні людина виховується для майбутнього комуністичного суспільства.

Ніколи ще не висувалися такі животворні ідеї, такі високі ідеали. Ніколи вимоги до людини не були такі очевидні, конкретні, складні й хороші.

Гармонійно розвинута, морально й розумово цінна людина потрібна для нашого майбутнього. І не тільки у великому, але й в малому, буденному, щоденному.

Тому ми кличемо не тільки працювати, але й працювати над собою, не тільки вчитися, але й знасти, бути нетерпимим до недоліків, любити наше прекрасне життя.

Не витрачайте даремно ні однієї години вашого молодого життя, виховуйте в собі нову радянську людину — людину, гідну комуністичного майбутнього.

Доцент З. БАБАЙЦЕВА.

КНИГА ЖУРНАЛІСТА

НА полицях книжкових магазинів ця книжка з'явилаась недавно, але вже сьогодні важкої прийтіти. І якщо назва книги «Кроки по росі» ще нічого не говорить, то ім'я її автора — спеціального кореспондента «Комсомольської правди» В. Пескова говорить багато про що. Так, це той В. Песков, який на сторінках центральної молодіжної газети першим розповів нам про тих геройческих людей, які підкоряли космос, бурхливий Єнісей, про дивовижні операції хірурга Деміхова та трудові будні полярників. Песков розповів нам також біографії десятків наших сучасників, кожна з яких на перший погляд така звичайна й разом з тим чимось притяглива.

«Кроки по росі» — це своєрідний альманах творчості талановитого журналіста, в якому зібрані кращі його роботи декількох останніх років. Чим цікавий Песков,

чи заслужив він визнання широкого читача? Ми не будемо зупинятися на одному (чи декількох) нарисі чи статті, не будемо перевказувати їх зміст, відзначимо

вміння знайти незвичайне в буденній справі і відрізняє, на наші погляд, всю творчість Пескова.

Книжка ілюстрована фотографіями самого автора. Кожна фотографія — клаптик життя. Кожне фото несе велике смислове навантаження. Вони (фотографії) і суворі й ліричні, з почуттям гумору й зовсім серйозні. Подивіться на обличчя Валентини Гагаріної в хвилину, коли оголосили: «Пішов на посадку». Скільки в ньому людської тривоги за рідну людину! Подивіться на дівчинку, яка збирає кленові листочки, що падають.

А скільки гіркоти в позах спортсменів, що йдуть з поля, на знімку «Програв!»

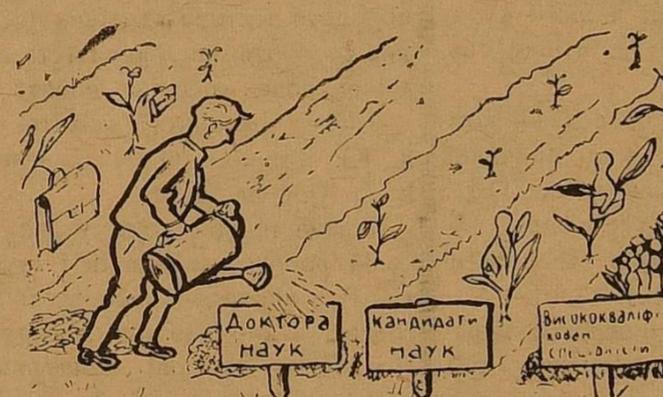
Багато про що може розповісти фотографія, зроблена руками великого майстра.

Ця книжка — відрадна подія в радянській журналістиці. Автору її заслужено присвоєно Ленінську премію.

А. СИГАЛОВ.

тільки ряд відмінних рис журналістського таланту автора.

Майже всі його матеріали написані в жанрі репортажу, який вимагає особистої присутності автора на місці подій, які він описує. І читаючи будь-яку з його статей-репортажів, читач не наче сам переноситися то на місце старту космічної ракети, то в геологічну партію. Песков вміє захопити читача, повністю оволодіти його увагою, про звичайне незвичайно йому розповісти. Це

Якщо завдання підготовки середньої ланки наукових співробітників — кандидатів наук, докторів наук, професорів — так і залишається гострим.

(З доповіді проектора по науковій роботі професора О. Федосєєва на відкритих партійних зборах університету).

Кандидати визрівають,
Доктори чогось чекають,
Мабуть літньої пори
Ждуть майбутні доктори.

ВИВЧАЙ РІДНУ МОВУ

ОЗНАКОЮ високої культури людини є досконала, чиста, правильна, грамотна мова. Якою б мовою не говорила людина, вона повинна прагнути дотримуватися літературних її норм, намагатися не засмічувати її жаргонізмами, діалектизмами, елементами іншої відомої її мови.

Усі ми володіємо більш-менш непогано як українською, так і російською мовою. І це дуже добре. Однак, розмовляючи російською мовою, ми нерідко через свою байдужість і недбалість вплітаємо в розмову українські слова вирази, цілі звороти. Іноді навіть будуємо все речення не по-російському, а по-українському. Зворотне явище спостерігається, коли ми розмовляємо українською мовою. Все це створює дуже неприємне враження на слухача і свідчить лише про недостатній загальний рівень нашої культури.

ПОРАДИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ МОВНИКА

Мова є найважливішим знаряддям думки. А хіба можна заряжавілим, запліснявілим, забрудненим, скаліченім знаряддям зробити щось путнє? Хіба можна прimitивною, граматично неправильною, забрудненою всіляким словесним мотлохом мовою висловити глибоку думку? Яке знаряддя — така її думка!

Чи ж личить майбутнім висококваліфікованим спеціалістам, май-

бутнім учителям, працівникам, науки, культури, мистецтва, майбутнім працівникам підприємств байдуже, безтурботно, недбало ставитися до своєї рідної мови?

Мову треба любити, оберігати, плекати, доглядати її, дбати про неї, про її чистоту, виразність, багатство, бо мова — це найдорожчий скарб народу, в якому і його минуле, і його сучасне, і його майбутнє.

Важко уявити собі у нашій країні освічену, культурну людину будь-якої національності, яка не володіла б поруч з рідною мовою, мовою російською.

Зрозуміла річ, що кожна людина, яка навчається у вузах України і збирається працювати на Україні, спеціалістом якої б галузі вона не готувалася бути, повинна усвідомити необхідність того, що її треба добре оволодіти як українською, так і російською мовою.

Знання лише однієї з них — явно недостатнє.

Отже, вивчаймо мову! Наполегливо працюймо над тим, щоб досконало, бездоганно оволодіти як українською, так і російською мовою!

Дуже важливим елементом культури мови є дотримання норм правильної літературної вимови (орфоепії). Кожна літературна мова має свої норми вимови, що виробилися у процесі користування мовою ряду поколінь. Ці норми, ввібравши в себе найкраще з різних місцевих діалектів певної мови, являють собою фонетичне обличчя усної мови, створюють її специфічну красу.

Багатство мови, її культура у великій мірі визначається багатством активного словника, вмінням добирати потрібне слово в певному контексті, правильно вживати синоніми тощо. Все це дается не зразу, а поступово, шляхом активного застосування багатств словникового складу мови. В цьому у великій

пригоді стають словники, які фіксують у собі основні багатства словникового складу мови. Словник завжди є супутником кожної культурної людини.

Кафедра української мови разом з кафедрою російської мови має на меті організувати в нашій газеті постійний куток культури мови. Тут будуть друкуватися коротенькі консультації про окремі явища мови, про найхарактерніші порушення літературних норм з метою допомогти студентам в опануванні культурою мови.

Просимо наших читачів подавати запитання з найрізноманітніших питань української та російської мов, про вживання окремих слів у певних контекстах, їх форм тощо.

Професор С. БЕВЗЕНКО.

Редактор Є. ГОГУНСЬКИЙ.